

Şan

– Efrahim · 16 Ağustos 2019

Uçak hazır ve birazdan uçacak
Yol karanlık ama için aydınlık
bir yığın insan ki sen farklısın orada
Gönlümün Başkentinden kalkıp gittin oralara
Gözümün, kaşımın antik Romalı çağırtısı
Adın ilk defa duyulmuş ve bir kuş içinde
Ellerin masanın üzerinde ben hiç görmedim
Yığınla yıkılmış bir sürü kahkaha ve tripler
Sen farklısın ama yol içinden geçiyor
Gök yere yaklaşmış ve sana fısıldıyor
leylâklarına, güllerine ve dallarına
Bir vakit gelse ki kapansam ayaklarına
Geçen zamanı yanlış bir rüya gibi yorumlasam
Resmini yunanlılardan kalma atlara oysam
Gitsem mezarlıklara seslensem ismini
Sonra kesip atsam bu taş kentini
Büyümemişsin hâlâ ilk günlerdeki gibisin
Ben eskimişim ellerinden doğan güneşle, zamanı içimde geçirmişim
Bir ben eskimişim bende
Yollar kavisli ve uçaklar göktedirler
Ben gökteyimdir senin için
Senin uçağın gelir bana çarpar
Acırsın bana; yüreğine koyarsın
Yüreğinin içinde beni boğarsın
Tütün halisinasyonları seni gösterir
Bütün rüyalar sana yorumlanır
Gece gelir adım sana hatırlatılır
Beyaz bir mum ermiştir geride kalan yağı
Yağı da geri yakacak içimdeki umut
Umudun yağı yapılı ve bir türlü yanmaz o yıldız
Sazın teline vurulmuş adım türkü beni söyler
Aklım seni söyler dilime dilimde acıklı bir türkü
Oy dağlar derim uzun uzun söylerim
Solup giden ey sonbahar
Dağ yanar ve dumanlarını içer Ay

Sarhoş olur ve o da söyler kendince
Güneş eşlik eder yıldızlar açık
Bu kez senin adın geçer onların dilinde
Kıskanırım seni anlatsam kendime.